בס״ד. ר״ד יום ג׳ פ׳ קרח, כ״ו סיון, ה׳תש״כ.

— לתלמידי הכתה המסיימת בישיבת „אהל משה״, בחדרו הק׳ —

בלתי מוגה

בפרשת השבוע מסופר אודות המחלוקת שהיתה על כהונת אהרן, והסימן והעדות על כהונתו שבו בחר הקב״ה הי׳ — ש״פרח מטה אהרן גו׳ ויגמול שקדים״[1].

סיפורי התורה הם חלק מהתורה, זאת אומרת, שהם מוסר השכל והוראה בהנהגתינו.

ההוראה מסיפור הנ״ל:

הכהן — הי׳ נמצא במשכן, ועבד את ה׳ בעבודת הקרבנות וכו׳, ולכן הוצרך להיות תמיד בטהרה, בכדי שיוכל לעבוד את ה׳ בטהרה.

וכן הוא בכל אחד מישראל — שבאותם השעות שהוא עובד את ה׳ ע״י לימוד התורה, תפלה וקיום המצוות, הרי הוא בבחי׳ כהן, ובזמן זה דרוש שיהי׳ בטהרה מיוחדת. — בשעה שמשחקים או עוסקים במסחר, לא נוגע כ״כ ענין הטהרה, אבל בשעת הלימוד, תפלה וקיום המצוות, צריך להיות בטהרה — מחשבות טהורות, מוח זך ולב טהור.

הסימן לכהונתו של אהרן הי׳ — שקדים.

שקדים הוא הפרי הממהר להפריח מכל הפירות, דהיינו, ששוהה זמן פחות ביותר מהנטיעה עד הפריחה[2].

וכמו בכהונתו של אהרן, כך גם בכהונה של כל איש ישראל, שהיא עבודת ה׳ (כנ״ל) — שהסימן לכהונתו הוא השקדים, כלומר, שכאשר מחליט לעשות רצון ה׳, אזי מתבטלים כל המניעות שבדרכו, כי, ביכלתו של הקב״ה להסיר כל מניעות ועיכובים, ומהמחשבה טובה פורח מיד (בלי כל מניעות) מעשה הטוב.

כיון שנמצאים אתם במוסד שבו לומדים תורה, תורת ה׳, הרי שנים אלו הם זמן הכהונה שבחייכם.

ולכן, עליכם לדעת שהנכם צריכים להיות בדרגא של טהרה מיוחדת — טהרה במחשבתכם, וטהרה בכל הנהגתכם.

---

1) קרח יז, כג.

2) ראה פרש״י עה״פ.

וכאשר תחליטו באמת במחשבתכם להוסיף בלימוד התורה, בתפלה ובקיום המצוות, אזי יסורו ויתבטלו ממילא כל המניעות, ומהמחשבה יבוא מיד אל הפועל, וכהבטחת רז״ל[3]: יגעת ומצאת.

3) מגילה ו, ריש ע״ב.